

UCAPAN OLEH: DATO' SERI DR. MAHATHIR BIN MOHAMAD
(PERDANA MENTERI)

UPACARA: MEMBENTANGKAN RANG UNDANG-UNDANG BERNAMA SUATU AKTA
UNTUK MEMINDA AKTA POLIS 1967

TEMPAT: DEWAN RAKYAT

TARIKH: 04 DEC 1987

MASA:

Tuan Yang di-Pertua,
Saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang
bernama suatu Akta untuk meminda Akta Polis 1967 dibacakan
kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua,

2. Kerajaan menyedari beberapa Seksyen dalam Akta Polis
1967 perlu dipinda dengan tujuan untuk mengemaskinikan
undang-undang tersebut supaya dapat pihak polis mengambil
tindakan yang lebih berkesan ke atas pihak-pihak yang tidak
mematuhi undang-undang dalam menganjurkan perhimpunan,
perjumpaan dan perarakan.

3. Dalam masyarakat kita, perhimpunan, perjumpaan dan
perarakan boleh menimbulkan ancaman kepada keselamatan dan
ketenteraman awam jika ia bermaksud mencabar dan mengancam
pihak-pihak yang tertentu. Dalam masyarakat kita yang
majmuk tindakan melahirkan perasaan tidak puashati melalui
perhimpunan berkemungkinan mencetuskan perbalahan antara
kaum. Bagi maksud mengawal perhimpunan, perjumpaan dan
perarakan, Akta Polis memperuntukkan di bawah Seksyen 27,
peraturan yang perlu dipatuhi oleh penganjur dan orang-orang
yang mengambil bahagian. Seksyen ini juga menetapkan
peraturan dan syarat mengenai kelulusan lesen mengadakan
perhimpunan, perjumpaan dan perarakan dan kuasa polis untuk
menyuraikan perhimpunan, perjumpaan dan perarakan yang tidak
sah. Seksyen berkenaan juga memperuntukkan kesalahan yang
boleh dijatuhkan ke atas mereka yang didapati bersalah.

4. Dari pengalaman pihak polis terdapat beberapa kelemahan
dalam peruntukan itu yang menyebabkan pihak berkuasa tidak
dapat bertindak dengan berkesan ke atas mereka yang
melanggar undang-undang.

5. Di antara peruntukan yang dikenalpasti mempunyai
kelemahan itu termasuklah:-

Pertama,

Mengikut undang-undang yang sedia ada sekarang ini
orang-orang yang bertanggungjawab mengadakan
perhimpunan awam tidak dapat didakwa dan hanya pemegang
lesen sahaja yang selalunya didakwa. Pemegang lesen

tidak semestinya merupakan orang-orang yang penting dalam organisasi yang menganjurkan perhimpunan haram berkenaan.

Kedua,

Hukuman yang boleh dikenakan ke atas orang yang disabit kesalahan adalah terlalu ringan dan ini boleh menggalakkan wujudnya satu budaya yang menggunakan demonstrasi sebagai alat untuk menonjolkan kepentingan mereka. Ini bukanlah satu trend yang sihat.

Ketiga,

Kelemahan dalam undang-undang yang ada sekarang ini telah diperalatkan oleh pihak yang dilarang mengadakan perhimpunan di tempat awam untuk menganjurkan perhimpunan itu di tempat persendirian dan dengan menggunakan pembesar suara, perbincangan dan ucapan yang diadakan telah dapat didengar oleh orang-orang yang berada di luar tempat persendirian tersebut. Dengan cara ini perhimpunan yang diadakan di tempat persendirian itu menjadi satu perhimpunan awam.

Tuan Yang di-Pertua,

6. Menyedari kelemahan-kelemahan itu, Kerajaan yakin bahawa perkara ini perlulah diatasi dengan segera supaya keselamatan dan ketenteraman awam dapat terus dipelihara.

7. Kajian yang teliti telah dibuat ke atas masalah ini dan Kerajaan dengan ini memperakukan supaya pindaan dibuat kepada Seksyen 27 Akta Polis berkenaan. Secara ringkasnya pindaan itu adalah seperti berikut:-

Fasal 3(a)

Fasal 3(a) ini bertujuan meminda Seksyen 27(1) untuk memberi kuasa kepada mana-mana pegawai polis untuk mengarahkan perjalanan perhimpunan, perjumpaan dan perarakan di tempat awam. Pada masa sekarang kuasa ini terletak kepada pegawai-pegawai kanan polis berpangkat (Inspektor ke atas). Pindaan ini adalah perlu supaya polis dapat bertindak dengan segera dan berkesan.

Fasal 3(b)

Mewujudkan subseksyen baru (2A), (2B), (2C) dan (2D) yang memperuntukkan syarat-syarat bagi memohon lesen untuk mengadakan perhimpunan, perjumpaan dan perarakan di tempat awam. Mengikut peruntukan yang dipinda ini sebarang permohonan untuk mengadakan perhimpunan hendaklah dibuat oleh suatu pertubuhan atau berse sama oleh tiga orang individu. Tujuan pindaan ini ialah untuk menentukan supaya mana-mana perhimpunan adalah dianjurkan oleh sesebuah organisasi atau sekurang-kurangnya oleh tiga orang.

Fasal 3(c) dan 3 (d)

Fasal 3(c) bertujuan untuk mengkanunkan semula subseksyen 4(a) yang sedia ada dan fasal 3(d) bertujuan untuk memperkenalkan subseksyen baru 4(A) bagi

menggantikan subseksyen 4(b) yang sedia ada.
Fasal 3(e) dan 3(f)

Fasal 3(e) meminda subseksyen 5 seksyen 27 yang memperuntukkan bahawa adalah menjadi kesalahan ke atas sesiapa yang hadir dalam mana-mana perhimpunan, perjumpaan dan perarakan yang tidak dikeluarkan lesen. Fasal 3(f) pula bertujuan meminda subseksyen yang sama untuk memperuntukkan bahawa orang-orang yang ada sangkut-paut memanggil, mengumpul ataupun mengarah satu-satu perhimpunan, perjumpaan dan perarakan tanpa lesen adalah melakukan kesalahan. Pindaan ini dibuat dengan tujuan untuk memastikan supaya orang-orang yang terlibat tidak terlepas daripada tindakan undang-undang.

Fasal 3(g)

Fasal 3(g) mewujudkan tiga subseksyen baru iaitu subseksyen (5A), (5B), (5C). Subseksyen (5A) memperuntukkan bahawa seseorang yang dituduh tidak boleh membela dirinya dengan alasan bahawa ia tidak mengetahui yang perhimpunan, perjumpaan dan perarakan itu adalah satu perhimpunan, perjumpaan dan perarakan yang haram. Walau bagaimanapun seseorang yang berada di tempat perhimpunan, perjumpaan dan perarakan itu secara kebetulan dan tidak berniat untuk mengambil bahagian boleh menggunakan alasan itu untuk membela dirinya. Ini diperuntukan dalam subseksyen (5B). Subseksyen (5C) pula memperuntukkan bahawa kesemua ahli-ahli pengelola mana-mana pertubuhan yang terlibat dalam sesuatu perhimpunan haram adalah melakukan satu kesalahan kecuali jika mereka dapat membuktikan bahawa mereka tidak tahu-menahu mengenai perhimpunan, perjumpaan dan perarakan yang diadakan itu atau telahpun mengambil tindakan untuk menghalang atau telah mengumumkan pendirian yang mereka tidak bersetuju dengan keputusan mengadakan perhimpunan, perjumpaan dan perarakan itu.

Fasal 3(h)

Fasal 3(h) menggantikan subseksyen 8 Seksyen 27 yang menetapkan denda minima \$2,000 ringgit dan maksima \$10,000 ringgit dan penjara tidak lebih dari satu tahun. Hukuman sekarang ialah denda tidak melebihi \$500 ringgit atau penjara tidak lebih dari enam bulan atau kedua-keduanya sekali.

Fasal 4

Mewujudkan seksyen baru 27A, 27B dan 27C untuk mengawal perhimpunan di tempat-tempat bukan tempat awam. Di bawah peruntukan ini polis boleh memberhentikan mana-mana aktiviti yang dijalankan di tempat persendirian jika didapati perhimpunan, perjumpaan dan perarakan itu memudaratkan keselamatan atau ketenteraman awam. Polis juga boleh menyuraikan orang-orang yang berkumpul di luar premis persendirian itu jika bilangan orang-orang yang berkumpul itu

melebihi 20 orang. Pihak polis juga diberi kuasa untuk menyuraikan perhimpunan, perjumpaan dan perarakan yang diadakan di dalam atau di luar premis persendirian itu; dan jika mereka yang terlibat tidak mematuhi arahan polis untuk bersurai, pihak polis diberi kuasa untuk kanan polis berpangkat Inspektor ke atas. Oleh kerana bukan di semua tempat ada pegawai kanan polis, maka peruntukan ini telah menghadkan tindakan yang boleh diambil oleh pihak polis. Peruntukan ini telah menghalang pihak polis bertindak dengan segera. Untuk mengatasi masalah ini adalah perlu pindaan dibuat supaya kuasa ini diberikan kepada mana-mana pegawai-pegawai polis supaya tindakan segera dapat diambil untuk mengadakan sekatan jalanraya.

8. Seksyen 30 dalam Akta Polis pula memperuntukkan kuasa kepada Pesuruhjaya Polis atau Ketua Polis Negeri dengan persetujuan Menteri bagi melarang penggunaan bendera, sepanduk dan pembesar suara. Bagi membolehkan pihak polis bertindak dengan segera, maka peruntukan ini dipinda supaya kuasa ini dapat dijalankan oleh Pesuruhjaya Polis atau Ketua Polis Negeri sahaja tanpa mendapat persetujuan Menteri terlebih dahulu.

Tuan Yang di-Pertua,

9. Ini adalah kali yang kedua saya membentangkan rang undang-undang (pindaan) yang Kerajaan tidak dapat berbangga dengannya. Sepatutnya bukan sahaja Kerajaan tetapi juga rakyat keseluruhannya tidak boleh berbangga dengan pindaan undang-undang ini.

10. Sebabnya saya berkata demikian ialah kerana ia membuktikan bahawa terdapat dalam masyarakat kita individu-individu dan kumpulan-kumpulan yang belum dewasa politik mereka, yang tidak tahu mengawal diri sendiri, yang tidak menghargai sikap liberal Kerajaan.

11. Orang yang sudah dewasa akan tahu mengawal diri tanpa dikawal oleh undang-undang yang ketat. Mereka tidak akan membuat sesuatu yang mereka tahu boleh membawa keburukan kepada masyarakat. Mereka bertanggungjawab dan tidak akan membuat apa-apa yang boleh menjejaskan kestabilan dan pembangunan negara.

Tuan Yang di-Pertua,

12. Malangnya, golongan ini sentiasa mencari 'loopholes' dalam undang-undang supaya mereka boleh melakukan sesuatu yang tidak baik tanpa Kerajaan dapat membuat apa-apa kepada mereka melalui undang-undang.

13. Oleh kerana denda yang dikenakan adalah rendah umpamanya, mereka sanggup melanggar undang-undang dan membayar denda dengan tidak berasa malu sedikitpun. Bahawa tindakan mereka memburukkan keadaan politik dan ekonomi negara tidak sedikitpun menghalang mereka. Yang penting

bagi mereka ialah parti mereka dan politik parti mereka. Jika negara Malaysia mendapat gambaran sebagai sebuah negara yang tidak tenang dan tidak menarik kepada para pelabur, ini sangat disukai oleh mereka ini. Biarlah rakyat menderita kerana tidak ada peluang kerja asalkan mereka boleh mendakwa bahawa Malaysia tidak demokratik, tidak stabil dan tidak dapat menarik para pelabur. Mereka berharap dengan cara ini mereka dapat memburukkan imej Kerajaan untuk kepentingan politik parti mereka.

14. Mereka inilah yang sering menceritakan kepada orang-orang asing kononnya keadaan di Malaysia sangat buruk. Mereka berbohong mengenai keadaan di Malaysia untuk mendapat simpati kepada perjuangan parti mereka. Bahawa ini menjejaskan pembangunan negara dan rakyat Malaysia tidak menjadi masalah kepada mereka. Jika dikatakan mereka tidak setia, mereka amat marah. Tetapi apa lagi yang hendak dipanggil mereka ini?

15. Mereka tahu jika mereka dapat memaksa Kerajaan bertindak keras ke atas mereka, tindakan Kerajaan ini juga boleh dijadikan isu politik. Oleh itu mereka sengaja mempermainkan undang-undang yang ada untuk memaksa Kerajaan mengadakan undang-undang yang lebih keras. Kemudian mereka mengecam Kerajaan dan menyoal mengapa membuat undang-undang yang begitu keras. Mereka akan berkata Kerajaan tidak demokratik, walhal merekalah yang sengaja menjolok Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua,

16. Kerajaan menghadapi dilemma dalam perkara ini. Jika undang-undang tidak diperkukuhkan, mereka ini akan membuat bermacam-macam untuk mencetuskan huru-hara dan ketegangan dalam negara kita. Jika Kerajaan mengukuhkan undang-undang, Kerajaan akan dikecam dengan berbagai tohmahan dan tuduhan. Kerajaan akan dituduh tidak liberal.

17. Tetapi Kerajaan ini tidak akan lari daripada tanggungjawabnya. Biar apa juga tohmahan dan fitnah yang dilemparkan terhadapnya, Kerajaan akan terus menjalankan tugasnya dan bersikap bertanggungjawab. Kepada individu-individu yang tidak menghargai sikap liberal Kerajaan, kita tidak perlu liberal. Bersikap liberal kepada individu-individu ini samalah seperti memberi bunga kepada kera. Kecantikan bunga tidak menawan hati kera dan ia biasanya mengoyak-ngoyakkan bunga itu.

Tuan Yang di-Pertua,

18. Tidak dapat tidak pihak DAP akan berkata bahawa dengan adanya pindaan kepada Akta Polis ini maka negara akan menjadi tidak demokratik. Mereka akan berkata 'Loceng Maut' berbunyi lagi kerana kematian demokrasi. Mereka akan menambah bahawa pelabur-pelabur tidak akan datang ke negara ini.

Tuan Yang di-Pertua,

19. Jika benar seperti kata DAP bahawa dengan berbagai undang-undang yang telah diluluskan oleh Dewan ini dahulu 'loceng maut' sudah berbunyi terhadap demokrasi di Malaysia, bagaimanakah demokrasi boleh mati berkali-kali?

20. Dengan DAP berkata bahawa 'loceng maut' telah berbunyi sekali lagi bermaknalah undang-undang yang diluluskan dahulu tidak membunuh demokrasi. DAP sebenarnya mengakui bahawa demokrasi masih hidup di Malaysia, dan akan terus hidup melainkan parti DAP memerintah.

Tuan Yang di-Pertua,

21. Sebenarnya pelabur-pelabur asing tidak mengambilkira sama ada wujud atau tidak demokrasi dalam negara-negara yang mereka ingin melabur. Perkara utama bagi mereka ialah kestabilan politik dan Kerajaan yang kuat dan boleh menguat-kuasakan undang-undang.

22. Jika kita mengkaji dengan ikhlas kita akan mendapati bahawa pelaburan asing yang terbesar di rantau Timur ini ialah dalam negara-negara yang kurang atau tidak begitu demokratik, tetapi mempunyai Kerajaan yang kuat yang dapat menentukan kestabilan politik dalam negara. Tidak sesiapa pun yang mahu melabur dalam sesebuah negara yang begitu demokratik sehingga setiap hari tunjuk perasaan berlaku dan Kerajaan jatuh dua bulan sekali.

23. Para pelabur tidak melabur kerana ingin menegakkan demokrasi di negara-negara di dunia ini. Para pelabur datang kerana keuntungan yang boleh diperolehi. Keadaan kacau bilau yang disebabkan oleh penyalah-gunaan hak-hak demokrasi tidak akan menarik mereka. Sebab itulah Kerajaan yang bertanggungjawab terhadap pembangunan dan kesejahteraan rakyat negara ini perlu menentukan kestabilan walaupun ini bermakna sedikit sebanyak kebebasan yang boleh disalah-gunakan oleh sebilangan kecil daripada ahli-ahli politik yang 'frustrated' terpaksa dibendung.

Tuan Yang di-Pertua,

24. Inilah sebabnya pindaan undang-undang ini dibuat kepada Akta Polis. Ia bertujuan menentukan tindakan polis lebih cepat dalam menjaga ketenteraman dan keselamatan negara.

Tuan Yang di-Pertua,

25. Dengan pindaan ini suatu kawalan yang lebih berkesan dapat diwujudkan untuk mengawasi perhimpunan, perjumpaan dan perarakan. Dengan kawalan ini adalah diharapkan perhimpunan, perjumpaan dan perarakan yang diadakan pada masa hadapan akan berjalan dengan lebih bertanggungjawab dan mengikut batasan-batasan yang wajar demi memelihara keselamatan dan ketenteraman awam.

Tuan Yang di-Pertua,

26. Saya mohon mencadangkan.